

MEMBRES EMÈRITS

SECCIÓ HISTÒRICO-ARQUEOLÒGICA

JOAN AINAUD I DE LASARTE

Nasqué a Barcelona l'any 1919. Es llicencià en Filosofia i Lletres (Secció d'Història) l'any 1943 a la Universitat de Barcelona i es doctorà en Història per la Universitat de Madrid, l'any 1955.

És autor de nombrosos treballs sobre temes d'història i d'art, especialment de pintura romànica (*Pinturas españolas románicas*), de pintura gòtica (*Jaime Huguet*), de ceràmica i de la influència de Caravaggio a Espanya. Ha col·laborat en obres col·lectives, entre d'altres *Un segle de vida catalana* i *L'art català*, i en la redacció del *Catálogo monumental de España*. Té en curs de publicació una Història General de la Pintura Catalana.

Fou director general dels Museus d'Art de Barcelona i pertanyé al Consell Internacional de Museus. És president del Patronat de l'Institut Amatller d'Art Hispànic i de la Fundació Xavier Nogués; és membre de la Reial Acadèmia de Bones Lletres i de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1958. Fou president de l'Institut des del 1978 al 1982 i president de la Secció Històrico-Arqueològica, l'any 1989. Actualment dirigeix el "Corpus Vitrearum Medii Aevi".

MIQUEL COLL I ALENTORN

Nasqué a Barcelona l'any 1904. Enginyer industrial de formació, aviat inicià la seva activitat d'historiador sota el mestratge de Jordi Rubió

i de Ferran Soldevila, a recer dels Estudis Universitaris Catalans que reorganitzà amb Ramon Aramon (1942). Des del 1969 fou professor a la Universitat de Barcelona.

La seva activitat científica s'ha centrat en l'estudi del període medieval. Ha publicat entre d'altres, *Historiografia de Catalunya en el període primitiu*, l'edició crítica de la *Crònica de Desclot* i les d'altres cròniques catalans: el de Sant Cugat, el de Sant Pere de les Puelles i el de Skokloster. S'ha dedicat a desbrossar la part d'història i de llegenda en personatges com Guifré el Pelós, Guillem Ramon de Montcada, Otger Cataló i el cas polèmic de Bernat Boades, entorn de la falsificació del *Llibre dels feits d'armes de Catalunya*.

Ha fet estudis sobre èpica i cançons de gesta catalanes i franceses i en articles i conferències ha tractat temes històrics des de l'època visigòtica fins a personatges contemporanis.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1961, membre de l'Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, membre fundador de la Societat Catalana d'Estudis Històrics i de la Societat Catalana d'Estudis Jurídics, Econòmics i Socials (Societats Filials de l'Institut d'Estudis Catalans). Fou president de la Secció Històrico-Arqueològica de l'IEC entre els anys 1982 i 1989.

Fou president del Parlament de Catalunya entre els anys 1984 i 1988.

JOSEP M. FONT I RIUS

Nasqué a Barcelona el 1915. Fou catedràtic de les Universitats de La Laguna (1945), Múrcia, València i Barcelona (des del 1954); doctor "Honoris Causa" de les Universitats de Bordeus (1962) i Montpeller (1964).

Li fou atorgada la medalla Narcís Monturiol a la investigació científica i tecnològica de la Generalitat de Catalunya (1983), i obtingué el Premi Nacional de Literatura d'Espanya (1984).

Té nombroses publicacions, d'entre les quals cal destacar *Orígenes del règimen municipal en Cataluña*, *Els orígens del co-senyoriu andorrà*, *Un problème de rapports: Gouvernements urbains en France et en Catalogne (XII et XIII siècle)*, *Estudio preliminar al "Libro del Consulado de Mar"*. Pròleg al "*Libro del Consulado de Mar*" (edició del text original català i traducció castellana d'Antonio de Capmany), *Cartas de población y franquicia de Cataluña*, *Jaume I i la Municipalitat de Barcelona*, *Estudi introductor i a la reedició facsimilar de les "Constitucions de Catalunya"* (incunable del 1495) i *Estudis sobre els drets i institucions forals en la Catalunya medieval*.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1971.